

Indra Sprice

Sveicināti!

Es vēlos rakstīt par manai sirdij tuvu tēmu - par dabu. Cik sevi aceros, mani vienmēr ir satraukusi cilvēku nesaudzīgā, barbariskā attieksme pret dabu, pret visu dzīvo uz planētas. Kādreiz ļoti sajūsminājos par organizācijas "Greenpeace" aktīvistu varonīgajiem mēģinājumiem aizsargāt dabu. Es pat izēlojos, kā es gulstos uz dzelzceļa sliedēm, lai nosargātu mežu no izciršanas, vai okeānā mazā laiviņā, riskējot noslīkt, cenšos paglābt vaļus no nogalināšanas. Tagad varu pasmaidīt, bet toreiz likās, ja man būtu tāda iespēja kaut ko darīt Dzīvības labā, tad dzīvei patiešām būtu jēga.

Un, lūk, pēc daudziem gadiem Dievs man dāvāja tādu iespēju caur Gudrības Valdoņu Mācību - iespēju palīdzēt planētai un visām dzīvajām būtnēm uz tās. Mācība mani pievilka kā magnēts. Protams, vispirms nāca smagā atklāsme, ka es pati arī esmu līdzvainīga ekoloģiskajās katastrofās un stihiskajās nelaimēs, kas notiek uz Zemes, jo esmu pieļāvusi gan negatīvas domas, gan jūtas. Tātad jāsāk ar sevi, jo paaugstinot savu apziņu, savas vibrācijas, mēs ietekmējam apkārtējo vidi. Īpaši mani uzrunāja ***Imīlotā Kunga Surijas 2005.gada 10.maija vēstījums "Es ieceļu jūs par dežurantiem uz planētas Zeme": "...Kad jūs esat dabā, tam vajadzētu būt kā Dievnama apmeklējumam. Pateicieties Dievam par katru klusuma minūti, kad jūs atrodaties Viņa Templī un izjūtat godbijīgas trīsas."***

Mana Svētnīca ir mežs. Tieši atrodoties mežā, vērojot dzīvās radības un klausoties dabas skaņās, esmu guvusi dziļāku apjausmu par daudzām Patiesībām, kuras, sākot lasīt diktātus, uzreiz līdz galam neizdevās izprast. Piemēram, par to, ka viss ir Dievs un, kā Dievs var izpaust sevi caur mums. Atrodoties pie dabas, man ir bijusi iespēja sajust Dieva Mīlestību, kas ielīst sirdī, un tad to gribas dāvēt visai pasaulei. Te ir tā atbilde uz manu kādreizējo jautājumu, kā es varētu palīdzēt planētai. ***Imīlotais Alfa 2005.gada 14.decembra diktātā saka: "...Tāpēc jums ir jāsniedz Mātei Zemei tā palīdzība, kas viņai vajadzīga. Bet viņai vajadzīga jūsu Mīlestība. <... > Lūdzu, pieņemiet sev par likumu, sākot no šīs dienas, veltīt kaut vai dažas minūtes dienā, lai sūtītu Mīlestību savai dzimtajai planētai."*** Es cenšos to darīt. Sūtu Mīlestību un pateicību Mātei Zemei, elementāliem, eņģeļiem un Gudrības Skolotājiem un arī lūgšanu enerģiju, kā teikts manas vismīļākās ***Skolotājas Mātes Marijas 2007.gada 21.decembra diktātā: "Netaupiet savu lūgšanu enerģiju un netaupiet savu Mīlestību, ko jūs sūtāt visam, kas ir ap jums. Katra jūsu sūtītās enerģijas drusciņa tiek rūpīgi saglabāta un izmantota planētas Zeme evolūcijas labā."***

Sūtīt savu lūgšanu enerģiju, savu Mīlestību un pateicību - tas ir mazākais, ko mēs varam darīt, ja zinām to, par ko brīdina ***Kungs Surija 2007.gada 22.decembra vēstījumā: "... Zeme izjūt drausmīgas pārslodzes, kas saistītas ar jūsu tā sauktās civilizācijas iedarbību. Iztēlojieties, kā ir Zemei un elementāliem, kas uztur kārtību uz Zemes un aprūpē planētu, kad jāpārcieš visa tā vardarbība pret dabu, kura notiek jūsu pasaulē"***.

Man nav vienalga. Es patiešām jūtu atbildību pret savu dzimto planētu.
Mēs visi esam atbildīgi par planētu Zeme!

Pateicos Gaismas Spēku Hierarhijai par iespēju izrauties no gara tumsības.
Pateicos Visaugstākajam par bezgalīgo Mīlestību.